

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 128 (พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2480 และมาตรา 122 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 10) พุทธศักราช 2483 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

- (1) ความในลำดับที่ 12 และลำดับที่ 20 แห่งบัญชีหมายเหตุ ก. ท้ายกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2480 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2481
- (2) ความในลำดับที่ 34 แห่งบัญชีหมายเหตุ ก. ท้ายกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2480 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2481 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 83 (พ.ศ. 2531) ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469
- (3) ความในลำดับที่ 40 แห่งกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2480 (ฉบับที่ 10) ลงวันที่ 6 ธันวาคม พุทธศักราช 2484

ข้อ 2 ให้ยกเลิกกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2480 (ฉบับที่ 11) ลงวันที่ 7 สิงหาคม พุทธศักราช 2485

ให้ไว้ ณ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543

(ลงชื่อ)

(นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ 128 (พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469

หลักการ

ยกเลิกการกำหนดให้ด้านศุลกากรตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ด้านศุลกากรปากบารา จังหวัดสตูล ด้านศุลกากรกระบี่ จังหวัดระนอง ด้านศุลกากรท่าอุเทน จังหวัดนครพนม และด้านศุลกากรธาตุพนม จังหวัดนครพนม เป็นท่าหรือที่สำหรับการนำเข้า ส่งของออก หรือส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้าหรือของที่มีถิ่นที่บน

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันการนำเข้า ส่งของออก หรือส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้าหรือของที่มีถิ่นที่บน ทางด้านศุลกากรตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ด้านศุลกากรปากบารา จังหวัดสตูล ด้านศุลกากรกระบี่ จังหวัดระนอง ด้านศุลกากรท่าอุเทน จังหวัดนครพนม และด้านศุลกากรธาตุพนม จังหวัดนครพนม ในแต่ละปีมีปริมาณน้อย เป็นผลทำให้ปริมาณงานของด่านทั้งห้าแห่งดังกล่าวน้อยตามไปด้วย และไม่มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น อีกทั้งมีด้านศุลกากรใกล้เคียงดูแลได้โดยไม่มีผลกระทบต่อด่านบริการและงานด้านป้องกันและปราบปราม ประกอบกับกรมศุลกากรได้พิจารณาบทบาทบทบาทภารกิจของด้านศุลกากรให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ สมควรยกเลิกการกำหนดให้ด้านศุลกากรทั้งห้าแห่งดังกล่าวเป็นท่าหรือที่สำหรับการนำเข้า ส่งของออก หรือส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้าหรือของที่มีถิ่นที่บน เพื่อนำอัตราค่าส่งของด่านทั้งห้าแห่งดังกล่าวไปสนับสนุนงานทางด้านอื่น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้